

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z odwołania C. w Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.

z udziałem zainteresowanych: M. P., H. W., A. P., B. P., K. C., A. D., R. G., T. H.,
D. J., P. J. i S. K.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 11 stycznia 2021 r.,

w związku ze skargą kasacyjną odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego
w (...) z dnia 26 kwietnia 2019 r., sygn. akt III AUa (...),

**na podstawie art. 781 § 1 k.p.c. w związku z art. 200 k.p.c.
przekazuje wniosek organu rentowego o nadanie klauzuli
wykonalności:**

**(-) wyrokowi Sądu Okręgowego w Ł. z 8 maja 2018 r.,
(-) wyrokowi Sądu Apelacyjnego w (...) z 26 kwietnia 2019 r.,
(-) oraz postanowieniu Sądu Najwyższego z 1 grudnia 2020 r.
do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ł. (zgodnie
z właściwością).**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik pozwanego organu rentowego złożył w Sądzie Najwyższym „wniosek o nadanie orzeczeniom klauzuli wykonalności i doręczenie tytułu wykonawczego”. Wniósł o nadanie klauzuli wykonalności:

1. co do punktu 3. wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z 8 maja 2018 r., VIII U (...);
2. co do punktu 2. wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 26 kwietnia 2019 r., III AUa (...);
3. co do punktu 2. postanowienia Sądu Najwyższego z 2 grudnia 2020 r., I UK 388/19,
oraz doręczenie tytułu wykonawczego.
Wszystkie te punkty obejmują rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy nie jest właściwy do rozpoznania tego wniosku.

Zgodnie z art. 781 § 1 k.p.c., tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu nadaje klauzulę wykonalności sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się toczyła lub toczy; sąd drugiej instancji nadaje klauzulę wykonalności, dopóki akta sprawy znajdują się w tym sądzie, nie dotyczy to jednak Sądu Najwyższego.

Jak wynika z przytoczonego przepisu, Sąd Najwyższy nie jest sądem, który nadaje klauzulę wykonalności – nawet swoim własnym orzeczeniom (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 listopada 1994 r., I PO 12/94, OSNAPiUS 1995 nr 3, poz. 41). Sąd Najwyższy nie orzeka nigdy w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności (art. 781 § 1 k.p.c.), zachowało więc aktualność postanowienie z 9 listopada 1994 r., III CZP 143/94 (OSNC 1995, nr 3, poz. 46), zgodnie z którym sądem właściwym do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Najwyższego jest sąd pierwszej instancji. Dotyczy to również postanowienia Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Sądem właściwym do nadania klauzuli wykonalności orzeczeniom sądu pierwszej i sądu drugiej instancji jest sąd pierwszej instancji, chyba że akta sprawy znajdują się w sądzie drugiej instancji, wtedy orzeka o tym sąd drugiej instancji. Sądem właściwym do nadania klauzuli wykonalności orzeczeniu Sądu Najwyższego jest również sąd pierwszej instancji.

W rozpoznawanej sprawie, zainicjowanej skargą kasacyjną od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), należało uznać, że sądem właściwym do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokom

Sądu Okręgowego w Ł. i Sądu Apelacyjnego w (...) oraz postanowieniu Sądu Najwyższego jest Sąd Okręgowy w Ł. jako sąd pierwszej instancji.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy przekazał wniosek o nadanie klauzuli wykonalności Sądowi Okręgowemu w Ł., o czym orzekł jak w sentencji na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. w związku z art. 781 § 1 k.p.c.